

Kaike maailman sarja- kuvatuksia

**Ho Che Anderson:
Black Dogs
(Fantagraphics Books,
1993)**

Musta piirtäjä Anderson tutkaillee lehdessään Los Angelesin rotumellakoiden jälkitunelmia. Päähenkilöinä on musta pariskunta, raskaana oleva toimittajanainen ja työtön mies. Hahmot edustavat tavallaan perustyyppejä, mutta heidän dialoginsa kautta Anderson peilaa mustien ristiriitaisia asenteita. Nainen pyrkii enimmäkseen säilyttämään maltillisen suhtautumisen, kun taas miehen tunteet kiehuvat.

Anderson ei sorru yksinkertaisuuksiin, vaan saa juttuunsa vihahtavaan ilmeeseen. Tekstipainotteista ilmaisua tasapainottaa tyylielityksiä piirrosjälki, jota niukat lisävärit tukevat hienosti. Samalla Black Dogs on eräänlainen esipuhe Andersonin suurtyölle, 200-sivuiselle Martin Luther Kingin elämäkerralle.

HR

HR

**Gilbert Shelton ja Pic:
Not Quite Dead
(Rip Off Press, 1993)**

Friikkilän veljesten isi, Gilbert Shelton, on viettänyt viime vuodet melkoista hiljaiseloa. Jo joitakin vuosia sitten uutisoimme hänen uudesta strippisarjastaan, rockaiheisesta Not Quite Deadista. Vasta nyt siitä kuullaan lisää, kun Shelton julkaisi yhdessä ranskalaisen Picin kanssa tekemänsä lehdykän.

Sheltonin ja Picin piirrostyylit muistuttaa kovasti Friikkilän veljeksiä. Se on samanlaista hieman sutuista söhellystä, joka hoitaa homman muttei erityisemmin loista.

**Jack Jackson ja Starlen Baxter:
Columbus
(Dark Horse Comics, 1992)**

Columbuksen Amerikan-retken 500-vuotisjuhlista ei irronnut sarjakuvissa juuri minkäänlaista kohua. Vanha underground-veteraani ja Texasin historian sarjakuvittaja Jack Jackson sentään kantoi kortensa kekoon Starlen Baxterin käsikirjoittamalla sarjakuvalehdellä, joka kertaa Columbuksen reissut uudelle mantereelle.

Uutta tietoa tai erityisen tuoretta näkökulmaa ei Jacksonillaakaan ole puhkikaluttuun aiheeseen tarjota, mutta sarjakuvan käsittelytapa on sentään huomattavasti kriittisempi kuin kummankaan toinen toistaan kelvottomamman meilläkin nähdyn elokuvan. Siinäpä näkyy taas kerran yksi sarjakuvan eduista elokuvaan verrattuna: Halvalla tuotetulla sarjakuvalla on helpommin varaa esittää poikkeavia näkökantoja, kun ei tarvitse kumarrella rahoittajia miljoonien taalojen edestä.

Jackson piirtää tutulla kulmikkaalla viivallaan, joka saattaa ensisilmäyksellä näyttää suttuiselta, mutta toimii tarkemmin luettuna. Vai- kutteet ovat peräisin viime vuosisadan villin lännen kuvittajilta.

HR

Rockmaailma ei ole Sheltonille aivan tuntematon. Piirsihän hän jo ammoisella 60-luvulla julisteita mm. legendaarisen Rocky Ericsonin legendaariselle Thirteenth Floor Elevators -yhtyeelle.

Mitään järin uutta ei Shelton saa irti rock'n'rollin kliseisestä maailmasta. This is Spinal Tap ja muut leffat ovat jo hoitaneet pa-

rodian aika kattavasti. Parhaimmillaan Not Quite Dead on silloin, kun Shelton pistää rockhöhnä vastatusten toisenlaisten kulttuuripiirien kanssa. Kohtauksista luonnonsuojelijoiden ja äärikonservatiivien kanssa irtoaa muutama hyvä herja.

Harri Römpötti

**Richard Sala:
Hypnotic Tales
Kitchen Sink Press, 1992**

**Richard Sala:
Thirteen O'Clock
Dark Horse Comics, 1992**

Näemiöituneita yksityisetsiviä, rikollisia salaseuroja, hulluja tiedemiehiä, hypnotisoijia, apinaihmisiä, ikkunoista kurkistelijoi- ta, irtileikattuja päitä ja käsiä postipaketeissa... Richard Salan kuvas- to on kuin huonoista kauhuelokuvista. Hänen surrealistiset tarinan- sa kertovat paranoian läpikulkemista painajaisista, selittämättömiksi jääviä mysteereitä. Salan upea piirrosjälki luo salaperäistä tunnelmaa häkellyttävään taitavasti. Irvistävät hahmot uhkuvat pahaenteisyyttä, vääristyneet perspektiivit lisäävät unenomaisuutta.

Tarinoiden huumori on absurdia ja hiuksia nostattavan mustaa. Sille nauraa hermostuneen holtottomuudesta ja sydän kurkussa kuin pahalle unelle heräämisen jälkeen. 80-sivuinen Hypnotic Tales ko- koaa yhteen Salan lyhyitä, siellä täällä ilmestyneitä sarjakuvia vuosil- ta 1985-92. Niissä Sala on parhaimmillaan. 40-sivuinen Thirteen O'Clock sisältää alun perin Deadline USA -lehdessä ilmestyneen sa- mannimisen, kuusiosaisen Mr. Murmur -seikkailun sekä uuden tari- nan The Diabolical Dr. "Q". Hienosta piirrostyöstä huolimatta ne eivät yllä muutaman sivun mittaisen houereunien tehoon.

Jukka Heiskanen

**Eddie Campbell:
The 1001 Nights of Bacchus
(Dark Horse Comics, 1993)**

Campbell, joka tunnetaan kai parhaiten Alan Mooren käsikirjoittamasta Viiltäjä-Jackin tarinasta From Hell, on viime aikoina tehnyt minisar- joja viininjumala Bacchus päähenkilönään. Uusim- massa lehdessä Bacchus saapuu kapakkaan, jonka isäntä lupaa tarjoilla kanta-asiakkaille valomerkin jälkeen niiltä kauan kuin Bacchus pysyy hereillä. Niinpä kantaajengi yrittää kertoa joka ilta eri tari- nan valvottaakseen päähenkilöä, joka ei itse osallis- tu tapahtumiin mitenkään - paitsi sammumalla.

HR

HR